

W NIEDZIELE DNIA 13. MARCA 1804.

Marzec 1804.

Dzień Miesiąca.	Stopień Termometru
1	— 1,2
2	— 2,0
3	— 2,2
4	— 3,0
5	† 0,4
6	— 2,7
7	— 3,4
8	— 4,1
9	— 4,4
10	— 3,9
11	— 2,4
12	— 1,2
13	† 0,3
14	† 0,06
15	† 0,8

Z Wiednia d. 10. Marca.

Za zmarłego Królowicza Szwedzkiego Xcia Ofgotlandzkiego zawdziął dwor d. 8 na 20 dni żałoby.

J. C. K. M. raczył Młynarza w Atzgerstorfie, Antoniego Hofa za odkryte źródło wody i przeprowadzenie jej daleko wielkim kosztem i z wielką trudnością pod budynkami do środka miasta dla powszechnego użytku, udirować najlaskawiej medalem nagrody dla zachęcenia innych do podobnych przedsięwzięć.

O skutecznym sposobie ratowania ludzi na pozor umarłych, mamy zaowu szczęśliwy dowód. W Asparn znaleziono d. 24 Grutnia r. p. rano tamtejszego siedlarza, żonę i ucznia niezwyłych i skośniatych w izbie. Przywołano czempredzey miejscowego chirurga Jana Strudel, który użył nrydzielniejszych sp s bów do ich ratowania. Kazał drzwi i okna postwierac, puszczał umarłym powietrze w ufa, kazał ich spirytusami smarowac i drażnicac naraz razow. Po dwu godzinnym używaniu tych środków, zobaczył z radością powracających do życia wszystkich troje ludzi, a przy dalszej jego staranności odzyskali mowę i zupełne zdrowie. Ratunek tych ludzi tem był trudniejszy, że nie wiedziano prawdziwey przyczyny ich śmierci, którą zaboron nadnaturalne przypisywał przyczynom. Pożno dopiero odkrył ją chirurg i c tą gromadę o podobnem niebezpieczeństwie ostrzegł. Z na siedlarza przenosta była palące się węgle kamienne w wieczor z pieca chlebowego do pieca do izby, zawarła czeluście, a drzwiczki do izby otwarła, i zaduchem węgla podusili się spiacy. Gubernium niższy Austryi zaszczytło tego zasłużonego dla ludzkości chirurga pochwalnym dekretem, a pewien kawaler, który przeznaczył corocznie lekarzowi lub chirurgowi za wyratowanie od

śmierci człowieka 25 ry. kazał mu ich wy-
płacić.

Z Petersburga d. 17. Lutego.

Urodziny W. Xżny Miryi były tu
wczoraj z wielką okazałością obchodzone.
Przed południem była udworu schadzka, a
w wieczor dany był wielki i piękny fair-
werk.

Hrabia Buxewden pojechał do Rygi,
gdzie od 5 miesięcy wojskowym guwerner-
em mianowany został.

Kancelarz państwa, hrabia Woronzow,
otrzymał także od J. Imp. M. znaki powier-
chowne dwóch wielkich rosyjskich orderow
brylantami wysadzone.

Widziemy co raz dobroczyniejsze skutki z
Imperatorskiego ukazu, przez który pozwo-
lono ślacheć udarować swych poddanych wol-
nością lub im one sprzedać, i tym sposobem
uwolnieni właścianie mają stan wolnych go-
spodarzy składać, czego jeszcze w Rosyi nie
było. Nie jeden ślacheć posiadający niezmiernie
dobra, ale niemniej wielkie mający długi,
przymuszony jest dla prowadzenia okazatego
życia ucieknąć swych poddanych, lub ich
oddawac na łup swem officialistom, znay-
dując w tym mądrym środkiem od jednego razu
sposób zapobieżenia swem potrzebom i dogo-
dzi swem poddanym. Bogatsi poddani zru-
cają się, opłaca długi jego i jeszcze mu znacz-
ną summę w rece dadzą. Wierzyciele odzys-
kają bez procesu swą należność, a właściciel
wyrwany z rąk lichwiarzy, ma oczy-
szczone z długow dobra. Z lepianek niewol-
niczych powstają dobrze zabudowane wsie,
zamieszkałe przez wolnych i szczęśliwych
ludzi. Podobne zdarzenie przytrafiło się nie-
dawno w gubernii Woroneskiej, gdzie pod-
dani zapłacili 140,000 rubli długow za swe-
go Pana, i jeszcze mu 400,000 rubli do rąk
dali. Uwolnieni właścianie dali zaraz dowod

swego patriotyzmu dla kraju, okazując jak
dalece nowy ten stan użytecznym być może
dla państwa, kopiąc swem kosztem kanał na
15 wersztow długi, nader dla tamtejszego
przemysłu ważny.

Z Berlina d. 3. Marca.

Królestwo Jchmość poiechali z familią Or-
anii i Heflenską do Potsdamu.

Dwor Królewski odwiedził niedawno w
Berlinie kruszczowy gabinet gorniczego rad-
cy Karstena, i był przytomny wielu doświad-
czeniom, które właściciel czynił z kamieniami
oko świata (Hydrophon), sybirskim spatem
(Chlorophon), i odkrytymi przez P. Hum-
boldta polarnymi kamieniami. Król Jc odwied-
ził także z Xciem następcą Oranii gabinet
anatomiczny.

Pod czas ostatniej reprezentacyi opery
Genowefa, zdarzył się przypadek, że teatral-
ne podwyższenie, na którym 40 tancznicow
tańczyło, zapadło się. Król udrł się n-tych-
miast złoży na teatr, czyli który z akto-
row nie szwankował na życiu; ale szczę-
ściem kilka tylko osób lekko się skaliczyło.

W jednym grobie katedralnego kościoła
w Wrocławiu znaleziono d. 7 Lutego zwłoki,
które podług wyrażonego na trumnie ro-
ku miały już 59 lat, a jeszcze wcałości zo-
stawały. Rysy twarzy i długa czarna broda
były nie naruszone, suknie atoli, aż do trze-
wikow z obciętemi końcami, były spruchnia-
te. Z metryk nie można było doysć czyje to
były zwłoki.

Nedawno znalazł pewien właścian o 13
mil od morza bałtyckiego w dole na łące kawał
bursztynu, mający 14 cali długości, 3 szeroko-
ści, 318 kubi. cal. grubości i przeszło 13 funtow
wagę. Jest to największa sztuka bursztyn-
na; jaką dotąd widzieć można było. Han-
dlujący kruszczami ofiarował zaraz za nią
5000 talarow; ale wzięto ją do królewskie-

go gabinetu; Król kazał wynalazcy i właścicielowi łąki 1000 talarów wypłacić. W gabinecie królewskim w Madrycie znajduje się bursztyn, który dotąd miano za największy, jednak 8 tylko funtów waży.

Z Paryża d. 24. Lutego.

Onegdaj odprawiła się wielka rada stanu, na której znajdowali się konsulowie, ministrowie, członki ciała prawodawczego i trybunatu, jako też wiele innych urzędników, pod czas której czytano wszystkie papiery, ściągające się do ostatniego spisku.

Aresztowania zdają się już być ukończone; kilka osób już nawet uwolniono. Moreau i inni obwinieni będą przez kryminalny i inne trybunały sądzeni. Dwudziestu czterech adwokatów obronowało się za obrońców generała Moreau; ale Chateau Lagarde miał odebrać pierwszeństwo.

Pani Moreau przyymowała w tych dniach wszystkie osoby odwiedzające ją tak z iey znionych jako i męża. Pomiędzy temi znajdowało się wiele cudzoziemców. Matka iey, Pani Hullot, była iak zapewniana areztowana, ale tylko przez dwie godziny. Jest ona teraz dosyć spokojna względem losu swego męża.

Jenerał Lahorie, ścisły przyjaciel Moreau, miał przez ucieczkę uniknąć areшту. Mówią, iż okręt na którym oczekiwano nowych spólników spisku, dopłynął do brzegów i wszystkich areztowano.

Pani Lajolais, areztowana w Strasburgu, do jero przed pół rokiem z Londynu powróciła, gdzie przy Pichegru bawiła; nie dawno otrzymała znaczną sumę pieniędzy, i chciała do Paryża iechać dla widzenia swego dawnego przyjaciela Pichegru. Papiery iey są zapieczętowane. Jest ona ta sama, która w odkrytej w Offenburgu korespondencji roku 1797 była uwikłana, więziona,

a w rok potem z jenerałem Lajolais i innemi osobami przed komisją wojskową stawiona i od niey za niewinną uznana. Była długi czas kochanką Pichegru. Trzymana jest w Strasburgu w ścisłym więzieniu; ale podobno będzie do Paryża przeprowadzona.

Ponieważ znajduje się teraz wiele wojskowych w Paryżu, którzy nie zgłosili się do rządcy paryzkiego, wydał on zatem rozkaz, iż wszyscy wojskowi, którzy prześlępią takowy przepis, areztowanemi być mają.

Cały Monitor jest teraz wypełniony adressami do pierwszego konsula względem znieszonego spisku, z których wszystkie nayszczęśliwsze nie są wypełnione wyrazami.

Papiery dotyczące się spisku, już są w druku.

Reprezentacya trajedyi Horacych jest do dalszego czasu odłożona.

Rada stanu Portalis posłał wszystkim biskupom rapport W. sędziego o spisku. Arcybiskup paryzki, który osobiście winał wczoraj pierwszemu konsulowi unikniętego nieszczęścia, wydał okólnik, aby na d. 26 Lutego odprawione było z tego powodu uroczyste nabożeństwo.

Przesztego wtorku dawała Pani Bonapartowa żonom senatorów, radców stanu, prawodawców, trybunów i członków, kassacyjnego trybunatu, audyencyą, które iey składały powinszowania względem unikniętego szczęśliwie spisku. Natok tak był wielki, że tylko kupami wchodziły. Na sali audyencyyney stało kilka krzesel około komina; damy występowały na przód, a mężowie ich zostawali za krzesłami. Do każdej przemówiła coś Pani Bonapartowa, i pożegnała je, aby inni w przedpokoju czekającami występowały.

Wczorajszy Monitor przytacza pod d. 1 z Londynu:

" Wczoraj zostało po całym mieście rozrzucone pismo, które się temi wyrazy zaczęło: Gdy zamordowanie Bonapartego i osadzenie na tronie Ludwika XVIII. bliskieni są, przeto większa część Francuzów powróci zapewne do Francji; tym czasem ogłaszający to, ofiaruje swoje usługi do nauki języka francuzkiego, &c. ,,

Daley mówi tenże dziennik: " Pichegru wyjechał d. 16 Stycznia przy Beville do Francji; d. 25 przybył do Paryża. Policya dowiedziała się dopiero 8 Lutego, że się w stołicy znajduje, i od tego czasu zaczęła go śledzić. D. 9 miał obiad u swego brata, starego kanonika, mieszkającego na placu Pinteonu i żyjącego z szczytley swey pensyi, z Lajolais i Couchery. Brat ten Pichegru jest aresztowany i tę rzecz wyznał. Pierwszą razą, kiedy Pichegru swego brata w Paryżu odwiedzał, towarzyszyli mu Lajolais i Georges. Pichegru i Georges mieli potem naradzenie z Moreau. Sam Pichegru był po dwa razy wieczorem w domu Moreau. Na ostatnie naradzenie, Frenieres sekretarz Moreau, zawiósł Pichegru w karyolce do umownego domu, co ze wszystkich wyznań się pokazuje. Gdy W. sędzia wydał rozkaz aresztowania jenerala Moreau, policya wiedząc o co rzecz idzie, aresztowała także trybuna Moreau i sekretarza Frenieres. Pierwszy konsul dowiedziawszy się o tem, kazał zapytać się W. sędziego czyli brat Moreau i sekretarz Frenieres należą do spisku? Na odpowiedź jego, że nie, kazał ich uwolnić, dodając, iż gdyby chodziło o niebezpieczeństwo kraju, lub wypadło tylko na dobro narodu uważać, tedy spiskowi byłiby jedneży noczy aresztowani przez wojskowy sąd osadzeni i straceni. Ale tu nie zachodzi tego potrzeba, chce zatem aby

wszystkie formalności ściśle zachowane zostały i winowacy kryminalnie sądzeni byli. W kilka godzin potem został Frenieres przez różne wyznania powołany. Obwinienia tak zaś były mocne, że W. sędzia widział się być zniewolonym kazać go aresztować; ale on już był uniknął, i do tego czasu go nie złapano. Zresztą Pichegru, La Chaussée i X. Ritel byli od Messidora pryncypalnemi korespondentami Anglii. Jenerał Stwary i podprefekt w Amiens zabrali całą pakę listów i cyfer i przewoźców onych zaarrestowali. Z tej korespondencyi widzieć można, że Pichegru i X. Ritel wiedli z sobą spor o miejsce do komunikacyi z Angliją. Znaleziono także w tej korespondencyi pewną liczbę wexlow. Nakoniec znaydują się w niej dowody względem potapanych angielskich szkieł w okolicy Boulogne. Nikczennicy ci będą przez wojskowy lub kryminalny sąd Sekwany sądzeni.,,

Lucyan Bonaparte powrócił tu z swojej podróży do Włoch.

Pierwszy konsul ma nad brzegi wylechać po zakończeniu posiedzeń ciała prawodawczego, które ma się po d. 6 Marca rozeyść.

P. Bigaud, korespondent różnych akademij i członek berliński, umarł o. 3 c. m. w Trevnier w 85 roku życia. Był owym 27 dziećmi które nie raz patrzył z ukontentowaniem, kiedy z nim stał zaledy. W całej Bretanii był znany z uczonych badań względem niższej Bretanii języka, który on początkowym nazywał, iakoby Alan mówił nim w Raju. Court de Gibein korzystał nieraz z jego nauki.

Dochody Rzpltej w 11 roku uczyniły 606 mill. 454 6/9, a wydatki wyniosły 617 mill. 802,213 fr. Narodowe lasy przyniosły przeszło 41 mill. cła 39, pocztę 10 1/2, lote-

gra 16, konalnie solne 2 mill. &c. Pomiędzy wydatki wchodzi dług narodowy i pensye przeszło 78 mill. Zadd dla woyska wynosi 135 mil. woyskowa administracya 87, a woyskowe ministryum 36, marynarka 142, wydział zagranicznych zwiazkow 7 na negocyacye 12 mill. policya 642,604 fr.

Z Par. za Dnia 27. Lutego.

Dziennik urzędowy wieści w sobie pod dniem dzisiejszym co następuje:

" Nadzwyczajny goniec wyprawiony z Ostendy od jenerata Davous przywiozł Numer 3722 gazety hrabstwa Kent we środę dnia 21 Lutego wyszłej. Wiadomości, które ta gazeta wieści w sobie są nader ważnemi. Zdaie się, że w tej epoce Król Angielski był od 8 lub 10 dni ciężko chorym, i że stan jego zdrowia tak dalece się pogorszył, że wstrzymywał bieg wszystkich interessów i wszystkie ambicye w poruszenie wprowadził. „

W piątek z gazety angielskiej pod tytułem: Kentish Gazette drukowanej w Kantiobers — we Srodę d. 21 Lutego.

London. " Pierwsza przyzienna odniana w chorobie królewskiej zapowiedziana była w piątek przez następujące doniesienie: iż J.K. Mość spał przez kilka godzin i zdaje się być żywszym. Podpisano F. Millmann, W. Heberden. „

Doniesienie sobie było następujące: J. K. Mość jest w tym samym stanie zdrowia, co na dniu wczorajszym, nieobawiamy się żadnego nagłego niebezpieczeństwa. Podpisano J. Pepys, Reynolds, Millmann, Heberden.

P. Pepys i lekarz Reynolds wezwaniemi byli na zalecenie rady gabinetowej, w piątek naradzali się, z P. Franciszkiem Millmann i lekarzem Heberden w pałacu Królowey. Ministrowie uwolnieni teraz od wielkiej niespokojności o życie Królewskie, będą mogli z większą rozważą roztrząsać środki jakich

wymaga stan w jakim się w tym momencie państwo znajduje przez zawieszenie obowiązków władzy wykonawczej. Jeżeli w poniedziałek nadechodzący pokaże się, że stan zdrowia J. K. Mości usprawiedliwia życzenia, których pragniemy, zamiarem jest ministrownieść w obydwóch izbach, ażeby posiedzenia swoje do niejakiego czasu odroczyły; a jeżeli przeciwnie choroba Królewska pokaże się zagrażającą, okropne nasze terażniejsze położenie wyciąga koniecznie aby styż rząd powierzony był biegłej i zręczney ręce, i mniemamy, że nie można unieścić go przyzwoliciey jak w rękach Xięcia Wallii. W piątek dwa tysiące osób dowiadywało się w pałacu St. James o zdrowie Królewskie, a przystępy do niego nie zliczoną liczbą osób wszelkiego stanu mocno zastraszonych chorobą Królewską, zapełnione były. Xiężę Jorku miał w piątek naradzenie z P. Addingtonem, w domu jego na ulicy Downing. Xiężę Gloucesteru był przytomny na radzie gabinetowej w domu ministra o godzinie 2 po południu. Spodziewano się, że w piątek ostatni zdany będzie w parlamencie rapport o stanie choroby Królewskiej; lecz obydwie izby posiedzenia swoje odroczyły do poniedziałku i tak w iedney jak i w drugiej izbie żadney o chorobie Królewskiej nieuczyniono wzmianki. W izbie niższej licznie zgromadzone były tey członki, pomiędzy innemi P. Pitt, P. Fox i wielu innych sławnych członków znajdowało się na posiedzeniu. Kawaler John Wrottesley osądził, że w niniejszym położeniu rzeczy do innego czasu odłożyć powinien swój wniosek względem powstania d. 23 Lipca w Irlandyi. Gazeta czwartkowa to jest d. 16 Lutego mówi, że w poniedziałek d. 13 Lutego P. Addington udał się do Xięcia Wallii z uwiadomieniem go o chorobie Królewskiej i naradzał się z nim bli-

sko przez godzinę. Jesteśmy dobrze uwiadomieni, gdy twierdzimy, że P. Addington pisał billet do Xcia Wallii, prosząc go o pozwolenie odwiedzenia siebie drugi raz; lecz Xiążę nieprzyjął tej drugiej wizyty: dla tego to donosimy, ponieważ zrzęcznie rozgłoszono, że minister Addington codziennie Xcia Wallii odwiedza. Ostatniego piątku w gazecie wieczornej wymieniono osoby mające być przeznaczonemi do składania nowego ministerium, lecz my bardzo powątpiewamy aby to przyszło do skutku. Lista tych osób mieści ludzi, którzy razem w ministerium unieszczeni być nie mogą.

Doniesienie niedzielne mniej było zastraszającym, osnowa jego była następująca: "J. K. Mość dobrze noc przepędził i na dniu dzisiejszym stan jego zdrowia polepszył się. Podpisano L. Pepys, H. R. Reynolds, F. Millmann, W. Heberden.

Wczoraj w południe brany pałacu iak zwyczajnie otworzone były, i poniżej położona wiadomość przez lorda Sydney ogłoszoną była:

W Pałacu Królowej d. 20 Lutego. J. K. Mość w tym samym prawie stanie zdrowia co dnia wczorayszego znajduje się. Podpisano &c.

Lekarz Simmonds przełożony szpitala S. Łukasza na dniu wczorayszym wezwany został i w sobotę równo z innemi lekarzami służbę odbyw. ,,

Można mniemać, że chorobą Królewską nie jest sama jedynie puchlina w pierśsiach iak rozgłoszono.

W niedzielę o godzinie 2giej. odprawita się rada gabinetowa w domu kanclerza skarbowego, która przez kilka godzin trwała. — Kanclerz skarbowy w sobotę o godzinie wpół do czwartej miał naradzenie z familią Królewską. W ciągu dnia tego lekarze różnych u-

działali ministrom wiadomości o stanie choroby Królewskiej.

Z Hagi d. 28. Lutego.

Błyskawica, którąśny tu dnia 24 t. m. mieli, była razem w wielu miejscach i wszędzie pioruny bity, a nawet kilku ludzi zabity. Dziś popozbyciu się tak wiele ognistej materji wyczyściło się powietrze.

Wyszedł tu podobny iak we Francji rozkaz, aby nasze pisma nie niedonosiły o wyścicu i sile flangijskiej flotyli, ani o okrętach w innych portach będących.

Zabrany przez batakowskiego korsarza angielski okręt został mu w Norwegii przez Anglików odebrany; rząd nasz zalecił swemu postowi w Kopenhadze, aby się o to u tamtejszego rządu upomniał.

Będący tu dawniej, potem w Petersburgu portugalskim postem, kawaler d'Aranjo, jest podług listów z Portugalii na ważny stopień do ministerium wezwany.

Sadzenie udaje się oddział francuzkiej jazdy do Katwyk, dla pilnowania się przeciw Angikom.

Kommunikacya między Anglią i naszą Rzeplą ustala zupełnie od ostatniego w paryżu zdarzenia, i na wszystkie podeyrzane osoby, a osobliwie chcące do Anglii iechać, baczne jest oko miane.

Z Koblentza d. 15. Lutego.

Zmarły tu d. 12 t. m. Emanuel Kant, liczył w Kwietniu r. b. 80 lat życia. Przeszłego roku obchodził jeszcze dzień swoich urodzin obiadem u siebie, dla 20 blisko osób. Jak iaż był słaby okazało okoliczność następująca: jeden z jego przyjaciół mówił cokolwiek cieńszym od innych głosem, prawda, że go codziennie nie widywał, Kant nie mógł go poznać i pytał się obok siebie siedzącego, czy znajduje się kobieta przy stole? Wszelako Jenańska gazeta za daleko rzecz posunęła

odmawiając mu wszelkiej przytomności. Pamięć prawie ze wszystkiem był utracił, ale to chociaż podobne do nieprzytomności, nie jest nią wistocie. Dawniej jeszcze cierpiął przez kilka lat ból głowy; na ów czas dał się słyszeć, iż kładąc się, życzył sobie w wieczór, aby więcej niewstał; ale podobne wyrzekania były rzadkie, nie lubił nikogo sobą zatrudniać, i zaraz zaczął o czem innem mówić. Miał przy tem dobry apetyt i wypił kieliszek wina. Ze zaś przytomność aż do samego miał zgonu, okazuje się stąd, że na dzień przed śmiercią uważano z jego miłskania, że musiał mieć pragnienie, wpuszczono mu zaraz parę łyżek wody z winem do ust, które zaledwo mógł połknąć, zawsze się nażad wracify, i sam przytknął sobie ręką usta, aby ich koniecznie połknął. Gdy połknął, przemówił cichem głosem: "dobrze, dobrze!," Te były jego ostatnie słowa, nazajutrz sko-

nał. Długo nosił w głowie swoją filozofią, i dopiero w ten czas zaczął pisać, kiedy poprzestał na wieczornych bywać zabawach; od tego czasu pisanie stało się dla niego potrzebą. Powód do porzucenia zabaw wieczornych miał ten, że dla gry nie rychło dawano wieczerzą, i nazajutrz czuł się słabym. Odtąd poprzestał nawet wieczerzy iadać. W dalszym wieku słuował się u siebie; kiedy jadł w domu, często bowiem bywał proszony na obiady, miał zawsze u siebie parę przyjaciół. Przed obiadem rozmawiał o powietrzu, polityczne zaś nowiny zachowywał do słu; nzybardziej go interesowały francuzkie powodzenia i uporczywie zawsze za Francuzami oblawał. Po obiedzie zawsze się przechodził, i nzybardziej lubił sam chodzić; nie wielka mu ten grzecność zrobił, kto się do niego w drodze przyczepił. W niektórych rzeczach był iednego z Humem zdania. Miał dwóch

przyjaciół, którzy zawsze z nim iadali, wszelako bardziej iednego lubił, niżeli drugiego; pierwszemu oddał się zupełnie w ostatnich latach, zrobił go wykonawcą swey ostatniej woli i znacznie go obdarzył. Nie lubił głośnych modłów; nie mógł tego z prawdziwem nabożeństwem pogodzić; równie nie zdawało mu się kiedy kto na starość nabożniem zostł. Z tem wszystkim każdy go szacował, jako poczciwego człowieka. Skoro do majątku przyszedł, wyznaczył swoim ubogim krewnym po 400 talarow rocznie. Pomimo surowości swej, był najlepszego i naytęgodniejszego umysłu. Przesztemu swojemu służącemu, którego przymuszony był oddać, płaćć wszelako 10 talarow miesięcznie i temu aż do śmierci zapewnił. O nowym nie zapomniał tal że w swoim testamencie.

Majątku zostawił do 20,000 talarow, którego zniczego się dorabiał. W młodości dawał nawet prywatne lekcy, matematyki, taktyki, metafizyki i t. d. Przodkowie jego pisali się *Cant*; on zamienił C na K w szkołach ieszcze, kiedy inni studenci naśmiewali się z niego. Bibliotekę i 500 talarów odkazał tuteyszemu profesorowi Genfischen.

Z Genui d. 18. Lutego.

Na dniu wczorayszym zawinęły do naszego portu dwie pinki z Marsylii mające na sobie 1000 barytek prochu. Te statki dni 48 w drodze bawily.

Piszą z Liworna pod d. 15 b. m., że liczba statków, na które tam za rozkazem kommandanta francuzkiego embargo włożono wynosi 50. Nic ieszcze nie wiemy, co za powody i iakowy cel był takowego kroku; lecz powszechna rozeszła się była pogłoska, że miał związek z zamiarem wyprawy, którey Francuzi wkrótce doświadczyć zechcą, a do którey we wszystkich portach położonych nad przegami morza śródziemnego i zajętych

przez woyska francuzkie przygotowania czynili. Rozkaz wydany od dowódców woyska francuzkiego na przygotowanie wielkiej liczby sucharów, takową pogłoskę zdaje się potwierdzać. Wreście włożone embargo nowy zadało cios handlowi liworneńskiemu. Aresztowania różnych osób w mieście tym, równie iak i w innych miastach włoskich wielką niespokojnością mieszkańców nabawiły. Pomiedzy osobami uwięzionemi w Liwornie znajduje się kupiec Pensa. Całe miasto widać się iak nymocniej za tym człowiekiem, a jego przyjaciele wszelkimi dokładają starań dla wyjednania mu wolności; lecz dotąd wszystkie ich kroki stały się bezskutecznymi.

Te wiadomości łącząc zdawniejszeni o poruszeniu i zgromadzeniu woysk francuzkich i włoskich w królestwie neapolitańskim stojących, około stolicy, możnaby wierzyć, że w wielu stronach Włoch znaczne gotują się wypadki. Niektóre osoby utrzymują, że to poruszenie woysk w królestwie neapolitańskim jest skutkiem wiadomości, którą rząd francuzki odebrał, że dwór neapolitański wszedł w negocyacyą z dworem rosyjskim względem przynierza obronnego i zaczepnego. (To cośmy dawniej donosili o czynionych przygotowaniach w portach rosyjskich na czarnym morzu do wyjścia floty przeznaczoney do Włoch, ten wniosek zdaje się potwierdzać, lecz wreście wszystkie te wiadomości nie są jeszcze pewnemi).

Z Messiny d. 25. Stycznia.

Ostatniego poniedziałku, to jest d. 23 b. m. wszystkie osoby należące do zakonu kawalerów maltańskich tu się jeszcze znajdujące udały się do Catania, niektórzy z nich morzem, a niektórzy lądem. Liczba osób, które morzem podróż odprawić przedtę wzięty była 70, pomiedzy któremi znajdowali się kawalerowie Guevara, Caracciolo, Ferreti,

Chiari, Laparelli, Paes, Francia, Guron, Siculo. Statki, na których tę podróż odbywali płynęły pod zastoną dwóch armatnych statków krolewskich. Członki tego zakonu, które lądem się udały są następujące, Balli, Trotti i kommandorowie Bigaro, Giovanni, Perroussi, hrabia Brest.

Z Rzymu d. 11. Lutego.

Gdy urząd prefekta zakonu maltańskiego zawikował przez zaszłą śmierć kardynała Albini, zakon ten osłarował go przez sprawującego swoje interesi przy S. Stolicie balsego Buzi, kardynałowi Despuig, który go przyjął.

Ostatniego piatku Oyciec S. oglądał rezydencją sławnego snycerza Canva, zatrudnionego w tym mienieniu pomiedzy innymi robotami statką pierwszego konsula Rzespiety francuzkiej z marmuru.

Z Strasburga d. 25. Lutego.

Na dniu jutrzejszym odprawiać się tu będzie w kościołach katolickich i protestanckich uroczyste nabożeństwo na p. dziękowanie Bogu za szczęśliwe odkrycie ostatniego spisku na życie pierwszego konsula wymierzonego. Wczoraj przejeżdżał przez nasze miasto do Niemiec goniec rządu francuzkiego.

Stosownie do wyroku rządu pod dniem 21 Stycznia wydanego, utworzone są dwa korpusy Wellitów (tak nazwanych, iak nazywano lekkie woyska rzymskie). Każdy z tych korpusów składać się będzie z 800 ludzi, ci wzięci będą z pomiedzy pobisowych w odwodzie będących, którzy sami dobrowolnie się stawiają do umieszczenia w tych korpusach lub od prefektów departamentowych wyznaczonemi zostana. Ci, którzyby chcieli byz umieszczonemi w tych korpusach powinni mieć 5 stop i 2 do 4 cali wzrostu, zdrowie czerstwe i posiadać najmniej 200 fran. czystego rocznego dochodu.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 18. MARCA 1804.

O Rządzie Domowym.

Rząd domowy jest tryumfem ucziwicy kobiety i prawdziwem iey powołaniem. Lubo nasze piękne kobiety nie chcą znać swych praw i pogardzają niemi. natura jednak wzywa je do rządzenia familią, i nigdy nie czyniemy zadosyc powołaniu natury, jeżeli się od niey oddalamy.

Kobiety poznajcie źródło waszych rozkoszy i zasady waszey chwały! Jesteście markami i paniami familii, lub przeznaczone być niemi: oto wasze przeznaczenie. Naywiększy wasz honor zależy na utrzymywaniu w nich porządku i zgody: w domach waszych powinnyście złożyć waszą szczęśliwość, którey inne kobiety nadaremnie za domem szukają.

Kobieta ucziwa w krotce jest zrażono zgiełkiem światowym, i samą tylko widzi ślachtetność w domowym pożyciu, którym inne kobiety zdają się pogardzać. Wszystkie części domowego zarządzania są uważane przez nią, iako dążące do jednego celu, który jest podporą powierzoney iey pieczy familii. Tak drogi przedmiot iey sercu, budzi w niey czyność i czynność. Szczęśliwość męża i kochanych dziarek, tak ją daleko obchodzi, że osobie zapomina.

Za iey staraniem panie w domu wygodą i przyfeyność: do rzeczy potrzebnych dotychczas są wszystkie przyjemności, iale tylko przysposobie może. Dla dostarczenia wszystkich, wchodzi w naydrobniejsze szczegóły, które są wielkiej wagi w domowem gospodarstwie: ekonomija bowiem jest duszą obfitości i potrzebną do utrzymania naybogatszych domow. Jest to przymiot, którym natura obdarzyła szczególniej kobiety: posunięny do tego stopnia w męczyźnie, byłby drobnością i skąpstwem; kobietom zaś jest

właściwy, bo ich stan wymaga tego, i my powinniśmy się na nie spuścić.

Ileż staranności nie wymagają codzienne szczegóły stołu, mieszkania i utrzymywania! Ileż nie potrzeba ustawicznej baczości na dobre wychowanie dzieci, i na zarządzanie niemi podług wieku! Córki są z młodości w kładane do iey obowiązkow, i przykład iey jest naylepszą dla nich instrukcją.

Córka przykładająca się do utrzymania porządku w domu oyczytym i stodyczy prywatnego życia, w czasie czynić toż samo będzie w domu małżonka; i tak rozmnoży się pokolenie kobiet starannych.

Wszystkie te obowiązki lubo na pozor proste, są jednak tak ważne, że potrafią uchronić kobietę od kokieterji i namiętności. Jej ucziwie i iednostajne postępowanie utrzymuje iey umysł w równości, która wpływa na iey humor. Stronnicy zgiełku fatszywe mają wyobrażenie o ucziwicy kobiecie, mieniąc ją zawsze być ostrą i uważając iey obowiązki iako smutną powinność.

Łagodność cechująca rząd kobiet, powinna się rozciągać na wszystko co iey podlega: dzieci mają naypierwsze do niey prawo, ponieważ humor matki aż nadto na ich wpływa humor. Każda kobieta, której gorszące nie zepsuły przykłady, nie potrzebuje w tey mierze nauki; należy ją tylko ostrzedz, aby im nie szkodziła zbytęczną mięłością i pobłażaniem. Lecz względem służących inaczej się rzecz ma: nie można dosyc powtorzyć kobietom, iż zawsze będą złe usłużonemi, jeżeli nie są kochane. Złe obchodzenie się z służącemi odstręca ich: nadto służący są ludźmi więcej zdaniem do przywiązania i wdzięczności, niżeli myślemy: jeżeli winni swem panom wierność i postuszeństwo, panowie winni im na wzajem protekcją i przychylność. Potrzeba się trudnić ich losem, mieć baczość na ich

obyczaje; są oni częścią domowej rodziny, i wiele na tem zależy, aby w niej nie był nikt nie szczęśliwym, ani zepsutym.

Nie mogę lepiej poprzeć tego wszystkiego iłk pięknym obrazem, odnalwinyim przez pewnego autora, który porównywa sp sōb meza i żony zarówno uprzemych, za równo ochoczych w przyzywaniu gości.

"Mąż, mówi ten wyborcy uważać, nie zaiedha żadnego interessu. Wycieżda, lub wydzie, żoni załępuje jego miejsce; zasiada około niej małe grono, i zdaje się zaślaniać resztę kompanii; z tem wszystkim nic oku iey nie uchodzi: nikt nie odehycie, z kinby nie mowita, niczego nie opuszcza co wszystkich interessować może, każdemu coś grzeczne go powie, i bez przerywania porządku zarówno pamięta o ostatney jako i o

pierwszey osobie w kompanii. Zastawia stół, siadają; mąż zając ludzi wyznacza każdemu dogodne miejsce; żona choc nie wiadoma, zraduje jego myśli i każdy iest kontent. Mąż mogł komu przez zapomnienie nie usłużyć, ale baczną żona zaraz to nadgrodza. Mówiąc do sąsiada, iey oko zdęgi do końca stołu, uważa kto nie ie, &c. Wstając od stołu każył miema, że tylko o nim myślała.,

Ktoż wątpi, że to pado sta razy swemi widział oczyma? Słowem talent kobiety zależy na czynieniu wszystkiego z grzecznością i bez odrozy; przytomność i uwaga maiają na wszystko baczności pomnażająca uprzemość, iest widoczniejsza w kobiecie rozważney, niżeli w roztrzepaney i ubiegającej się za zajęciem świata.

D O N I E S I E N I A . KOMMISSYA WSPOLNA

Przez Nawiśnieszze Dwory dwa Cesarskie i Królewsko Pruski do upadłych sześciu Bankow, to iest: UUr. Piotra Teppera, Karola Schultzza, Fryderyka Cabrita, Prota Potockiego, Macieja E. skiewicza, i Dawida Hevzlera, wyznaczona.

W skutku deklaracyi swey na dniu 15 miesiąca Września r. b. ogłoszoney, kończąc z dniem dzisieyszym urządowanie swole, uznała potrzebę oświadczyć co następuje:

Imo. Gdy Instrukcyja od Nawiśnieszszych trzech Dworow swey Kommissyi przepisana nietykalność wyrokow iey zabezpiecza, i siesta onych eksekucyą Jurysdykcyom krajowym nikazuje; tedy gdy iaka kweltyja z interessu sześciu Mafsy upadłych bankow droga eksekucyi przed Sąd przyzwolity wporowadzona przez kogo będzie, takowa nie inaczezy, tylko stosownie do dekretow i rezolucyi swey Kommissyi ostatecznie zapadłych docydowna byćz powinna, tak iżby wyroki wszelkie sądowe i rezolucye iey ek no niczne w mocy swey naruszonymi nie były, o co Kommissya na honor Prześwienne Sęlv Szlacheckie Galicyi, wysokie Rządy Guberskie Roslyyckie i Prześwienne Regencye Królewsko Pruskie, tudzież inna Jurysdykcye rekwirować.

Dla tego wszystkie przyzwolite rządy i Jurysdykcye krajowe nie wdając się w rozpoznanie dzieł kommissyi, eksekucye tylko onych nikazywie, i zachodząc *in executione* kweltye ulatwiać raczają, tak aby każdy wierzyciel satysfakcyę sobie przezutezoną podług przekazow w gotowiznie odebrat, i fundusz do którego iest aplikowany w posiadanie podług wyrokow i rezolucyi swey kommissyi, został onemu oddany.

2do. Akta mafsy JW. Prota Potockiego tyczące się Dóbr Łysobvk i Bitgoraja do Sadu Szlacheckiego Lubelskiego, akta krety teyze mafsy w Sądzie Szlacheckim Stanisławowskim rozpoczętey, a w Sądzie swey Kommissyi ukończoney do tegoż Sędu Szlacheckiego Stanisławowskiego; akta teyze mafsy do sukcesyi po Stanisławie Kollakowskiu Kasztelanie Kamińskim do Sędu Szlacheckiego Ławowskiego, xęgi kantoru Michnowieckiego i piotery domu Chersońskiego teyze mafsy do rządu Guberskiego Kiiowskiego, zaś akta mafsy Schultzowskiej, i Tepperowskiej do Dóbr Reiziwitowa śniągające się, tudzież akta mafsy Cabritowskiej do Cielnowa należące, do rządu Guberskiego Woliuśkiego, niemniee akta mafsy Tepperowskiej do Dóbr Derażni służące, niemniezy akta mafsy JW. Prota Potockiego do Starostwa Winnickiego należące, do rządu Guberskiego Podolskiego odestać dysponowała, z których Akt ekstrakty potrzebuiący onych, w tychże miejscach wydawane byćz powinny.

3cio. Sentencyonarze, dekretaty tych mafs Tepperowskiej, Schultzowskiej, Cabritowskiej, i JW. Prota Potockiego, tudzież protokuly ekonomiczne, akta jeneralne sześciu mafs upadłych bankow tyczące się, do powyższych Rządow i Jurysdykcyi nie odestane, do Regencyi Warszawskiej odestać postanowita.

4to. Aże niektórzy wierzyciele do dnia dzisiejszego sched i gotowych pieniędzy w dystrybucyi funduszow maifs Tepperowskiej, Schultzowskiej, Cabritowskiej, i JW. Prota Potociego przeznaczonych, jako też dokumentow do aktywow ściągających się nie odebrali, dla których takowe schedy, gotowe pieniądze, i dokumenta, do Sądow Szlacheckich Galicyjskich, rządow Guberskich Rossyjskich, Regencyi Królewsko Pruskich i Magistratow odesłane zostaty; kaźdy więc chcący powziąć wiadomość o schedzie i pieniądżach dla siebie przekazanych, jako też dokumentach do aktywow należących, z akt ekonomicznych swey Kommissyi do Regencyi Warszawskiej odesłanych, taką wiadomość za zgłoszeniem się do teyże Regencyi odebrać może, a następnie o wydanie sobie schedy, gotowizny, i dokumentu do Rządu lub Ju zrydykcyi tey, w której depozycie, też schedy, gotowizna, lub dokumenta zaydują się, udać się ma; która schedy za złożeniem skryptu oryginalnego, w swey Kommissyi przyznanego, w noc którego też schedy jest przeznaczona, lub złożeniem amortyzacyi tegoż skryptu, tudzież gotowizna i dokument, podług oddzielnych swych rekwiżycy do tychże Rządow i Jurydykcyi zaszytych wydane onemu zostają.

5to. A jako akta do Regencyi Warszawskiej przesłane nikomu nie mogą być zbronne, tak każdemu do sześciu maifs upadłych Bankow interellowanemu, żądane z tychże akt ekstrakty wydane będą. Pragnąc zaś aby niniejsza deklaracya każdego doszła wiadomości, one nietylko w gazetach umieścić, ale nawet do Sądow Szlacheckich Galicyjskich, Rządow Guberskich Rossyjskich, i Regencyi Królewsko Pruskich celem publikacyi Kancellaryi swey rozestę poleca. Dzieło się w Warszawie, na Setly 15 Grudnia roku 1803.

Raczniski.

(L. S.)

W. Lalewicz S. K. B. Regent.

Prospekt o Dziele peryodycznym Litt. Pol. przez Maxymiliana Jozefa Pomian v. Skoraszskiego, Profesora nauk approbowanego, kandydata stanu akademickiego. C. Z. E.

Donosi niżej wyrażony Przewietney Publiczności o Dziele Peryodycznym Litteratury Polskiej, iż od 1804 roku aż do 1806 30 Grudnia, co miesiąc wychodzić będzie, i Númer, To Dzieło zawierac w sobie będzie Dzieła sławney Biblioteki Załuskich składającey się w Warszawie z 200000 xiazek, z Biblioteki J. O. X. Krasieckiego Arcybiskupa Gnieźnieńskiego, z J. O. X. Jablonowskiego K. K.; niemniej zawierac w sobie będzie wiele dzieł francuzkich i polski język tłómaczonych, literaturę dawną grecką. — Rewolucyą wszystkich Númerow. — Prenumerata na pół roku antycypawie 1 czer. zł. w złocie oprócz poczty, na rok 2 czer. zł. w złocie.

Prenumeratę odbierają: W Kaliszu JPan Mechwald; w Piotrkowie v. Skoraszski profesor; w Poznaniu JP. Krzysztofowicz; w Krakowie JPan Greblowa; w Lwowie JPan Pffaf; w Dubuie JPan Fietta; w Wilnie W. JPan Znoska Professor Akademii.

Franko prenumerata ma być odsyłana dla umińnienia zawodu od tych osob odbierają Dzieło Prenumeratorowie u których prenumerowali. Imiona Prenumerantów będą drukowane, a poskończenia prenumeraty Cena wyższa będzie na Dzieło. — Można prenumerować na wszystkich pocztach w kraju. Dzieło wychodzić będzie od 1 Kwietnia co miesiąc; Pierwsza Edycya wywdzie 20 Marca; prenumerata do 30 Kwietnia tylko otwarta, później żądającym osobno dzieło będzie przedawane za wyższą Cenę. — Datm w Piotrkowie 24 Grudnia 1803.

v. Skoraszski A. Dzieła P. L. P.

Doniesienie. Od dnia 1 Kwietnia roku 1804 w Piotrkowie w Mieście J. K. Mei założona będzie Pensya stołowa dla szkolney Młodzieży, gdzie oprócz nauk klasycznych języka łacińskiego, niemieckiego, francuzkiego, i włoskiego, rysunkow i muzyki Młodzież uczyć się będzie. Mł dsze dzieci nad 9 lat przyymowane nie będą. Wakacyy miesiąc i będzie. Cena stołu na rok od prania, uszżenia, światła i opatu ogólnie 33 czer. zł. w złocie od osoby, o inszych warunkach zachodzących każdego czasu można być uwiadomionym przez pocztę Franko od niżej podpisanego. Dla Szlachetney tylko Młodzieży Pensya.

W Piotrkowie 24 Grudnia 1803.

v. Skuraszski, Prof. K. S. A.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa uwiadomia, iż Kamienica w Sekey III, pod Nr. 263 leżąca urzędownie na 776 ryń. 48 kr. w roku przeszłym oszacowana Janą Neudorfera włosa na żądanie jego prawa przekonywającego Jana Kohlberga dla zaspokoienia summy 279 ryń. c. s. c. przez publiczną licytacya na dniu 5 Kwietnia r. b. o godzinie 9 ranney tu na Ratuszu sprzedana będzie. Wszyscy zatem chęć kupienia tey Kamienicy mający na dzień licytacyy przybyć mogą.

Nakoniec wszyscy Wierzyciele hypotekowani napominają się ażeby nie oczekiwając osobnych pozwów swoje prawa im do wżwyż wspomnioney Kamienicy służące na dzień licytacyyny pokazali, gdyż inaczey ich przy podziatu ceny licytacyyney żadny względ miany nie będzie.

Drdacki.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołeczney Krakowa.

Dnia 17. Lutego 1804.

Pinta.

Z strony Magistratu C. K. Stołeczney Miasta Krakowa wszystkim wierzycielom, którzy iakie pretensye przeciwko massie niegdy Maryanny z Kromerow pierwszego małżeństwa Z kulskiej drugiego zaś Michalczewskiej mają, ninieyszemi czyni się wiadomo, iż na żądanie kuratora wspomnioney massy adwokata Niemetza dzień do oblikwidacyi i zgody, gdyż ta massa bardzo długami obciążona została, na dniu 16 Marca 1805 o godzinie 3 po południu tu na Ratuszu wyznaczony został.

Wszyscy więc wierzyciele Michalczewscy mają się na wspomnionym miejscu i czasie ze swoimi dowodami zjawiać.

Drdacki.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołeczney Krakowa.

Dnia 3 Lutego 1804 roku.

Pinta.

Magistrat Miasta C. K. Stołeczney Krakowa uwiadamia, iż różne rzeczy po niegdy Woyciechu Wielkodworskim pozostate, iako to suknie, szkło, sprzęty domowe drewniane, przez publiczną licytacyą w kamienicy Wielkodworskiej pod Nrem 31 na Grodzkiej ulicy leżące y, dnia 22 Marca r. b. o godzinie 3 po południu sprzedawane będą.

Wszyscy zatem chęć kupienia wspomnianych rzeczy mający na tę licytacyą przybyć mogą.

Drdacki.

Golmayer.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Stołeczney Miasta Krakowa.

Dnia 24 Lutego 1804 roku.

Pinta.

Magistrat C. K. Stołeczney Miasta Krakowa uwiadamia, iż Domek drewniany po niegdy Reginie Wesołowskiej zostaty w Kleparzu pod Nrem 52 w ulicy Piwney leżący roku 1803 na 625 ryń. urzędownie szacowany przez publiczną licytacyą na dniu 5 Kwietnia r. b. o godzinie 3 popołudniu tu na Ratuszu sprzedany będzie. Wszyscy zatem chęć kupienia tego domu mający na dzień licytacyyny przybyć mogą. Nakoniec wszyscy wierzyciele hypotekowani napominają się, ażeby nieoczekiwając osobnych powołań, swoje prawa im do tego domku służące na dzień licytacyyny pokazali; gdyż inaczey na nich przy podziale ceny licytacyyney więcej zaden względ miany nie będzie.

Drdacki.

Golmayer.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołeczney Krakowa.

Dnia 24. Februarii 1804.

Pinta.

Magistrat Miasta C. K. Stołeczney Krakowa, ninieyszyn Edyktem uwiadamia, iż Dom w sekcyi III. ulicy Pańskiej zwany Nro. 81 stojący, po Janie Szporze i Rozalii z Kolsztorffow pierwszego małżeństwa Gulowey powrotnego Dutkiewiczowey, pozostaty do ryń. 2136 oszacowany gdyż pierwszy termin dla nieprzytomności życzących sobie tego domu nabyca upłynął, dnia 12 Kwietnia b. r. o godzinie 3 popołudniu, tu na Ratuszu przez publiczną licytacyą sprzedany będzie. Wszyscy zatem ochote kupic mający na wyznaczony dzień i miejsce zapraszają się, a zaś kredytorowie hypotekowani napominają się, ażeby nieczekając osobnych w tey mierze powołań, praw swoich na dniu licytacyi pilnowali, inaczey ktoby się w czasie licytacyi z żadaniami swoimi nie zgłosił, zaden więcej na niego, co do podziatu szacunkowey summy względ miany nie będzie.

Drdacki.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołeczney Krakowa.

Dnia 3 Lutego 1804.

Pinta.